

שיבת ציון

ח	פ	ר	ט	ט	כ	ו
שם במקור ← Luciana						
שם צפון ← אורה						
שנת בניה ← 1946						
סוג כלי השיט ← ספינת משא עשויה עץ, מפרש אחד, מידותיה: אורך 121 רגל; רוחב 28 רגל; עומק 13 רגל						
תפוסה/הדחף ← 287 טון						
הנעה ← מנוע דיזל איטלקי אנסלדו מתירות ← 7 קשר						

ההיסטוריה של הספינה: נבנתה באיטליה והיתה רשומה בגנאה. שימשה לחובלת משאות לאורך החופים בתקופת המלחמה.

רכש והכנה

המוסד לעלייה ב. באמצעות איש קשר מקומי של המוסד. איטליה. מאיטליה לצרפת. הבריטים ידעו על הימצאות הספינה בנמל החכנה. מרסיי.

מקומיים, אנשי המוסד ובראשם גדע שוחט. על הסיפון בנו קונסטרוקציה ובה דרגשים ללינה. המתקן גרם לאי יציבות ולחוסר אפשרות להסוות את סוג הספינה ומטרת הפלגתה. הוכנו שתי סירות הצלה ל-20 איש כל אחת, וכן 20 טון מים ל-20 יום, מזון ל-23 יום, דלק ל-18 יום.

הרוכש:
מקום הרבישה:
נתיב שיט לנמל החכנה:
גילוי בריטי בשלב זה:
נמל הכנה:
צוות הכנה:
ארגון הספינה להעמלה:

צוות ומלווים

דוד מימון – פליים.
לא היו.
מייק הררי.
אלחוט מורס.
איטלקי.
שבעה איטלקים – קצין ראשון, שני מלחים, ארבעה מכוואים.

מפקד הספינה:
מלווים נוספים:
גדעוני:
מכשירי קשר:
רב חובל:
צוות הספינה:

העלאת המעפילים

ב-10 ביולי 1947 בשעות אחר הצהריים יצאה הספינה ממרסיי לכיוון אלג'יר. בנמל הצרף אליהם מדריך, וסוכם שתמתין להם סירה שתאזנת להם כשיגיעו, כדי לסמן את מקום העמסה. ב-14 ביולי הגיעה לחוף צפון אפריקה. בחוף, 19 ק"מ מערבית לנמל אלג'יר. השלטונות הצרפתיים שיתפו פעולה, ובליל העמסה לא היו מאוישות נקודות המשמר לאורך החוף.

נתיב שיט לנמל העמסה:
נמל העמסה:
יחס שלטונות:

<p>מספר המעפילים : 411 מוצא ושיוך תנועתי : אלג'יריה, רובם ללא שיוך תנועתי. חלק חברי תנועת 'דרור'. מהם 120 ילדים ותינוקות. השאר גילאים שונים. מנהיגות מעפילים : בקבוצת חברי 'דרור' בלט הזוג מאיר ושושנה. מחנה המעפילים : בעיירה ברקי. דרך הגעה לאזור ההעמסה : במקומות פרטיות של יהודי הקהילה, מברקי למפ"ץ. ההעלאה : ב-14 ביולי הגיעה הספינה אל מול חוף אלג'יר. במשך אותו יום הסתובבה ב-15 ביולי בלילה נראה נצנוץ חלש מהחוף. הסירה שהייתה אמורה להמתין לא הגיעה. במקום זה אותתו לספינה מבית החרושת ללבנים, שהיה באזור ההעמסה. ההעמסה התבצעה באמצעות סירות שנשכרו מדויגים ערבים. היה אי סדר בהעמסה, מפני שרק שתי סירות משוטטים קטנות פעלו. ההעמסה החלה ב-23:00 ונמשכה עד 02:00. האנשים לא חיו מאורגנים וממושמעים, מפני שלא הודרכו לקראת הצפי להם. ארגון הספינה : בעזרת מדריכי התנועה חולקו תפקידים על הספינה.</p>	
התפלגה	
<p>תאריך הפלגה ושעה : 16 ביולי 1947 לפנות בוקר. נתיב ההפלגה : הספינה יצאה בחשאי ללא בעיות, בנתיב כף בון, כף מטפן, דרום כרתים, חיפה. אירועים בדרך : לא היו אירועים מיוחדים. הספינה אמורה הייתה להיפגש עם "יד חללי גשר א-זיב" ליד כף סידרוס בכרתים, כדי להעביר אליה חלק מהמעפילים. בגלל תקשורת לקויה וחוסי מכשירי ניווט לא התקיימה הפגישה.</p>	
עימות עם הבריטים	
<p>גילוי ולינוי בריטי : הבריטים ידעו על ההכנות בנמל מרסיי, לכן הציבו משחתת במיצר מסינה כדי לעקוב אחר כיוון הפלגתה, וכן הפעילו סיור אווירי בין סיציליה לכף בון. יום לפני הגיעם לכף בון תג מעליהם מטוס. האנשים ירדו מתחת לסיפון, אך המבנה על הסיפון משך תשומת לב. למחרת הגיעה משחתת; אך לא ענו לקריאותיה, והיא המשיכה ללוות את שיבת ציון. שלוש משחתות נוספות הצטרפו ללוות את הספינה. החלו לבנות מכשולים מלווחות עץ, והכינו בקבוקים, קופסאות שימורים וחפצים שונים, כדי להשליך על הבריטים. על הסיפון נמרחו מרגרינה. האנשים חולקו לקבוצות ונקבעה תוכנית חגנה. נעשו פעולות הסברה, מפני שהמעפילים חששו מעימות אלים והעדיפו לשוט לקפריסין. העימות : במרחק חמישה מיל נמנע חיפה נגחה אחת המשחתות את הספינה. הגיעה תוראה מפורשת מהארץ לא להתנגד בגלל התינוקות שבספינה. ב-22 ביולי עלו הבריטים לספינה ובאמצעות מקלות ונשק השתלטו עליה. המנוע חובר כדי לעכב את ההשתלטות, ולמנוע הפלגה לקפריסין. ב-03:00 נתק הקשר. לאחר ההשתלטות, ב-04:00, נגרה הספינה לנמל חיפה. הורדה : תוך התנגדות פסיבית במזח בנמל התעברו האנשים ל"אמפייר שאלטר".</p>	
חילוץ מלווים	
<p>הוראות והכנות לחילוץ : עם גמר ההשתלטות נכנסו המלווים לסליק. החילוץ : חולצו בעזרת פועלי הניקיון, שבאו לנקות את הספינה לאחר פינויה.</p>	
תוצאות	
<p>נמגעים : אין. לאן הגיעו המעפילים : לקפריסין.</p>	